

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at som udgangspunkt mener jeg altså, at vi først må få loven ikraftsat og så vente og se på, hvor mange sager der kommer. Det er jo i sidste ende domstolene, der kommer til at afgøre, hvorvidt en sag skal køres som gruppesøgsmål, eller om den må køres som enkeltsøgsmål med hver person for sig. Det er ikke noget, der er givet på forhånd, det er noget, domstolene i sidste ende skal træffe afgørelse om, og derfor vil jeg sige, at jeg synes, det vil være meget vanskeligt på forhånd at afsætte ressourcer til noget, vi ikke præcis kender effekten af.

Men jeg vil sige, at vi vil følge udviklingen på området nøje, og det vil jeg også gerne tilkendegive skriftligt i det udvalgsarbejde, der forestår. Hvis det viser sig, at der kommer et voldsomt ressourcetræk, fordi gruppesøgsmål bliver en – i gåseøjne – sællert, mener jeg, vi må se nærmere på det, men jeg synes, det vil være usagligt at foruddiskontere allerede på nuværende tidspunkt, hvor mange retssager der måtte komme.

Under alle omstændigheder håber jeg, at det, at vi nu har et middel som gruppesøgsmål, kan medvirke til, at nogle af de vrangvillige virksomheder, som fru Elisabeth Geday talte om, bliver lidt hurtigere til at oppe sig og være forbrugervenlige, når de skal være det ifølge lovens krav.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Når jeg rejser dette spørgsmål her i salen, er det jo, fordi finanslovforhandlingerne i øjeblikket kører i højeste gear og det derfor er særdeles relevant at få bragt lige præcis spørgsmålet om Forbrugerombudsmandens ressourcer op her og nu, og for den sags skyld også – som nogle af de øvrige ordførere gjorde – Forbrugerrådets ressourcer.

Kl. 13.15

Jeg mener stadig, det er risikabelt, at vi vedtager denne lovgivning, hvis vi ikke giver Forbrugerombudsmanden mulighed for at dyrke nogle af disse sager. Så bliver det en papirlov, og vi kan faktisk komme i den situation, når Forbrugerombudsmanden nu får mange nye roller og mange nye opgaver, ikke mindst med en ny markedsføringslov, som på mange områder er meget bred og kræver en fortolkning, at vi risikerer, at der ikke bliver ressourcer tilovers til at udnytte de muligheder, der rent faktisk ligger i lovgivningen. Hvad mener ministeren om det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at den bekymring har jeg altså ikke. Jeg er helt overbevist om, at de sager, som Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet modtager, og som de skønner er gode sager, der kan køre som gruppesøgsmål, vil de selvfølgelig viderebringe til retten, og derudover er jeg faktisk sikker på, at man vil opleve, at mange helt almindelige borgere og forbrugere vil benytte sig af muligheden og være med til at fremme de sager, der måtte være. Vi er heldigvis et oplyst folkefærd, og der er ikke ret mange danskere, der finder sig i noget som helst.

Hvis man ser Kontant og nogle af de mange andre programmer i fjernsynet, må man indrømme, at der er ret mange danskere, der er temmelig stædige og ikke giver op, når virksomhederne ikke overholder deres forpligtelser, og derfor er jeg faktisk ikke bange for, at loven skal blive en papirlov, der ikke virker. Jeg er ret overbevist om, at den nok skal få kød og blod og saft og kraft bag sig. Men jeg synes bare, det er for præmaturligt på nuværende tidspunkt at sige, hvilke personer og hvilke organisationer der bliver grupperepræsentanter, og hvor stort ressourcetrækket kommer til at blive. Det vil vi blive klogere på, når loven har været i kraft i et stykke tid.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Justitsministeren sagde selv i sit svar, at det jo i sidste ende er domstolene, der skal afgøre, hvilke sager der kan føres som gruppesøgsmål, og derfor synes jeg, det er endnu mere mærkeligt at indtage den stilling, at Forbrugerrådet ikke må få lov til at føre nogen af sagerne. Hvis det i forvejen er domstolene, som skal godkende, om sagen overhovedet kan rejses som gruppesøgsmål, skal godkende grupperepræsentanten og forlange, at der skal stilles krav om sikkerhed, hvorfor mener ministeren så, der skal gøres særlige, ekstra saglighedshensyn gældende for at få squeeze Forbrugerrådet ud, når det rent faktisk gerne vil føre nogle af de sager, som det nu bliver afskåret fra, og som det selv siger vil være sager, som Forbrugerombudsmanden ikke altid vil have ressourcer til at føre?

Nogle af de sager mener Forbrugerrådet det selv vil kunne føre, fordi Forbrugerombudsmanden som institution sikkert ikke vil få ressourcer til at forfølge alle sagerne, og synes ministeren ikke, at der er et problem i den sammenhæng?